

Leden in de schijnwerpers

Bloemen voor het nieuwste, langst aangesloten en jarige lid van de NVvA

Vanwege het 50-jarig jubileum zette de NVvA drie leden in de schijnwerpers. Kim van der Meij, Ap Peters en Maarten Brans kregen een prachtige bos bloemen en de felicitaties.

TEKST | Diederik Wieman

Ap Peters is het langst aangesloten lid **Succesvolle oplossingen door technische achtergrond**

Ap Peters (76) is misschien niet het oudste lid van de NVvA maar hij is wel het langst aangesloten bij de NVvA. "Ik trad in 1973 in dienst bij de GMD en ben toen vrij snel lid geworden van de NVvA", zo herinnert hij zich.

En zo ging het ook met Ap. "Ik had de hbo-opleiding werktuigbouwkunde afgerond en werkte al een aantal jaren als constructeur bij een grote machinefabriek voor de zware industrie. Begin '73 kwam het betreffende bedrijf in moeilijkheden en moest het werknemers laten gaan en ook ik werd op non-actief gesteld. Na korte tijd meldde de directie dat zij het GAK gesproken had en dat bij hen technische mensen uit het bedrijfsleven gevraagd werden. Drie dagen later zat ik bij de directie van de GMD aan tafel en hoewel ik op dat moment nog geen kennis van sociale wetgeving had, werd ik na een uitgebreide selectieprocedure toch aangenomen." Ap werd op 2 september 1974 lid. Vanwege zijn achtergrond als werktuigbouwkundige werd hij vervolgens Arbeidsdeskundig Technicus, een richting die hem als techneut paste als een handschoen. "In de jaren zeventig gingen de technologische ontwikkelingen snel. De taak van de ADT was om kennis te verzamelen over die ontwikkelingen en ze ook toe te passen. In die tijd heb ik talloze voorzieningen voor mensen geadviseerd. Rolstoelen

(met en zonder aanpassingen), aangepaste auto's, woningaanpassingen en veel meer. Ik heb zelfs nog een van de allereerste scootmobielen geadviseerd."

Na zijn periode bij de GMD kwam Ap via verschillende functies (waaronder letselschadeadviseur) uiteindelijk als manager ergonomische advisering terecht op het stafbureau van Argonaut (onderdeel van Achmea). Hij kijkt met grote tevredenheid terug op zijn loopbaan. "Ik ben werktuigbouwkundige in hart en nieren. Het mooie is dat ik mijn technische kennis altijd direct kon omzetten naar oplossingen voor mensen met een beperking. En dat is natuurlijk

een specialistische, maar prachtige invulling van het arbeidsdeskundig vak. Omdat ik nog steeds actief ben in een stichting die adviseert over veilig rolstoelvervoer (www.vastisbeter.nl) en ik leergierig ben op het terrein van advisering over voorzieningen in het algemeen, blijf ik graag op de hoogte van arbeidsdeskundige ontwikkelingen en ben daarom nog steeds lid van de NVvA".

Maarten Brans werd in dezelfde week 50 als de NVvA: **"Het is veelzijdig en nuttig werk dat veel meerwaarde biedt"**

Op 4 mei vierde Maarten Brans zijn vijftigste verjaardag en daarmee is hij even oud (of jong) als de NVvA, de beroepsvereniging waarvan hij nu al bijna vijftientig jaar lid is.

Maarten is arbeidsdeskundige bij Elabo, maar helemaal vanzelfsprekend was zijn keuze voor het arbeidsdeskundig vak niet. Alhoewel? "Twee dingen vond ik altijd al leuk om te doen: adviseren en schrijven", zo

vertelt hij. "Na mijn middelbare school heb ik daarom overwogen om journalist te worden. Maar uit een beroepskeuzetest kwam ook studie- en beroepskeuze adviseur als optie naar voren." Met die wetenschap koos Maarten voor de Academie Mens en Arbeid. Eenmaal afgestudeerd ging hij aan de slag bij een commercieel re-integratie bureau. "En daar kwam ik in de praktijk ook arbeidsdeskundigen tegen. Ik

Kim van der Meij is het nieuwste lid van de NVvA: “Het is mooi om te zien hoe mensen weer regie op hun leven krijgen”

Kim van de Meij was op het moment van schrijven het nieuwste lid van de NVvA, maar met haar 26 jaar waarschijnlijk ook een van de jongste arbeidsdeskundigen van Nederland. Sinds januari werkt zij bij arbeidsdeskundig bureau Radar, waar ze zich specialiseert tot letselschade arbeidsdeskundige.

Oorspronkelijk komt ze echter uit een heel ander hoek. “Ik ben opgeleid tot diëtist en heb de afgelopen vijf jaar in een ziekenhuis gewerkt. Als diëtist kom je veel in aanraking met mensen die dingen niet meer kunnen of erg ziek zijn. Nu ik arbeidsdeskundige ben sta ik niet meer aan het ziekenhuisbed, maar kom ik bij mensen thuis om te kijken naar de mogelijkheden en kansen. Ik ben echt van mening dat iedereen, ongeacht de beperking, iets kan toevoegen en dat dat mensen ook voldoening geeft. Werk is een belangrijke factor. Het zorgt voor zingeving en je kan er juist energie van krijgen, als het goed past bij iemand zijn mogelijkheden.” Over de switch naar arbeidsdeskundige vertelt ze: “Ik wilde iets anders gaan doen, maar wel graag met mensen blijven werken. Mijn beste vriendin is fysiotherapeut en

aardig thuis in de wereld van belasting en belastbaarheid. Zij vroeg of ik wel eens van het beroep arbeidsdeskundige had gehoord. Ik ben mij er toen meteen in gaan verdiepen en het sprak mij erg aan. Uiteindelijk besloten we allebei om de opleiding te gaan doen. Zij is daarna verdergegaan als fysiotherapeut.”

Kim deed de opleiding in de avonduren en de weekenden naast haar werk in het ziekenhuis. “Via de opleiding kreeg ik Jeroen Waelen toegewezen als coach. En via hem ben ik ook terechtgekomen bij Radar. Zij geven mij de kans om opgeleid te worden tot letselschade arbeidsdeskundige. Een unieke kans, want normaal gesproken heb je daar een aantal jaren ervaring voor nodig. Tijdens mijn opleiding had ik al veel belangstelling voor letselschade omdat je een heel erg begeleidende rol hebt en mensen langere tijd volgt. Het is mooi om te zien hoe mensen weer regie op hun leven krijgen, hoe ze re-integreren en eventueel weer kunnen genieten van werk.”

Haar jonge leeftijd staat daarbij niet in de weg, zo ervaart ze. “Ik was in het ziekenhuis

al gewend aan het feit dat patiënten en specialisten mij onderschatten omdat ik nog relatief jong ben. Maar dat ging altijd snel over als ik mijn verhaal deed. Als mensen merken dat je weet waar je het over hebt, dat je empathisch bent, besluitvaardig en communicatief, word je meestal vrij snel serieus genomen.” Kim heeft haar plek gevonden bij Radar. “Het is een fijn bedrijf dat flexibiliteit, samenwerken en initiatief van de medewerkers stimuleert. Ik kan mijn ambities hier prima kwijt. Mijn uitdaging nu is om gewoon een heel goede letselschade arbeidsdeskundige te worden!” Lidmaatschap van de NVvA is daarbij voor haar vanzelfsprekend: “Ik ben lid van de NVvA omdat ik mijn kennis en netwerk als professional kan uitbreiden via de diverse platforms en de verschillende expertises. Daarnaast vind ik het belangrijk dat de kwaliteit en ontwikkeling van het beroep arbeidsdeskundige hoog blijft. Ook daar heb je een beroepsvereniging voor nodig.”

was toen net 25 en vond mezelf nog wat te jong, maar een paar jaar later heb ik de opleiding tot arbeidsdeskundige gedaan. En zo kwamen mijn interesses samen. Als arbeidsdeskundige adviseer je cliënten en werkgevers en schrijf je rapportages. Bovendien ben ik een nieuwsgierig mens. En ook wat dat betreft is het een prachtig beroep, je komt werkelijk overal en nergens. Het is zo enorm divers. Het mooiste voorbeeld is wel dat mijn vrouw – die toen ook arbeidsdeskundige was – en ik dezelfde dag op pad gingen. Ik naar een abdij met een zieke kok, zij naar de Wallen in Amsterdam waar de gastheer van een bordeel door

ziekte uitgevallen was.” Los van de afwisseling en de diversiteit vindt Maarten het arbeidsdeskundig vak gewoon mooi. “Wat je probeert is op zo goed mogelijke manier mensen duurzaam aan het werk te houden. Het is nuttig werk dat veel meerwaarde biedt. In de afgelopen twintig jaar heb ik talloze cases gehad. Sommige blijven je bij, andere vergeet je weer. Maar telkens als je van cliënten of werkgevers terug hoort dat ze een goed gesprek hebben gehad, of dat ze goed geholpen zijn bij de terugkeer naar werk binnen of buiten het bedrijf, realiseer ik me hoe belangrijk het werk van een arbeidsdeskundige is.” De NVvA is ook voor

Maarten essentieel om dat werk goed uit te kunnen voeren. “Lidmaatschap is voor mij vooral belangrijk om op de hoogte te blijven van allerlei nieuws en ontwikkelingen binnen het vak.”